

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTELTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évfolyadra . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön - indannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjutca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriésán Péter fűszerkereskedésében.

A nyiltérben magán és pártérdekű cikkeket ólesó árért elfogadunk.

Álalom.

Enyém vagy hát, örökre az enyém!
Mely elválaszson: többé nincs erő;
Enyém ez arcz, ez ajk, e szög hajak,
S a hattyumell, e forrón érező.

És itt dobog szived szívem felett. . .
Óh a két szív egymással mint beszél!
Kezed kezemben, ajkaid ajkimon. . .
Fügünk egymáson: mint fán a levél.

Nem! . . . ennyi kéjt nem bír meg a kebel;
A boldogság megöl; — de hisz nagy ég!
Ily kéjzúnt nem adhat a való;
Föl kell ébrednem! — és fölébredék.

Kettőnk közül . . .

Kettőnk közül választottál,
Édes anyádnál maradtál;
Nekem jutott csak emléked,
Az is keserűség végeit.

Nem sírok én, nem, utánad;
Böldög az, aki még sírhat;
Nekem egy csepp könnyem sincsen!
Mely fájdalomon könnyítsen.

Hát te, ha majd anyád nem lesz,
Oltalmat kitől reménylesz?
Az égre hijába sírsz fel,
Megsértetted tört esküddel.

Ha sors, világ ellened ront,
Ne felejtőd, hogy van még egy pont,
Hol fogad részvét, szerelem, —
S e menedék pont: — kebelem.
Bo a y h a y József.

Csevegés a gyomorról.

Az adónemek honnan és honnan bekaparászásának furlangos kitalálása kétségtelenül Vespazian volt. Ettől a császártól még az a hely se tudott megmenekülni adózítás dolgában, a melyet megorrolni igen, de akciz alá vonni még egy hiteltől tengődő államnak se jutott eszébe. Pedig ide szorított állam nem egy, de nem is kettő van.

Vespazian óta igen sok prés születet, mely az emberek különböző javaiból azt az olajat szorítja ki, melyet az állampépésnek kezegetésére stb. kifacsarni főszükségű dolog; mindez azonban merő csekélység ama zsarnokhoz képest, amely a világon hozzáférhető minden lényhez elanyira egyedüli jogot tartson s mindenikből a maga porcióját úgy ki kívánja venni, mint a gyomor.

Csoda-e eszerint, hogy a plátói kétlábú kopaszoknál épügy mint a többi vagy semmi lábnak tartományában ez az egyed uralkodó, sőt többet mondok az embernél ép az, ami valaha Napoleon a francziáknál volt: maga az állam.

Ha tehát állam, természetes, hogy így előrehátramosztókkal is kell bírnia; s pedig következőleg: Miniszterium a fogak, melyek az államszámára a kéz tisztviselőség közbejöttével öröklnek. Éz aztán ha sa jog: a miniszter krizist, ha kihuzzák pedig a tárczaletételt jelenti.

A státusbéke föntartására figyelő policia a szem.

Az orr a nép képviselője, miután ez türi a nyeret, — a pápaszemet; — mely világ kezdetétől fogva egyebet se tud tenni oly dolgokban mik neki nem tetszenek: mint fintorog és prüszköl. Egyébiránt az udvaroncok orra itt teljes kivételt képez, menyiben Swift azt mondá: „aki nem tud az orrán bogarat felbocsátani anélkül, hogy orrát ettől ne fintorgassa: az nem lehet jól érezt udvari ember“. Következőleg sok levén ez időszert is az udvaronc: jele, hogy már ezek a bogár szippantás-hoz fintorgás nélkül képesülvök, s hogy ezek szerint az ő orrmányuk más emberséges ember orrállományától egészen külön kategóriába tartozik.

Nyngdíjasok a fülek, melyek csak hallgatónak . . .

Állandó katonasága: — miután ezek tudnak futni: — a lábak. —

De egyébiránt nekünk most semmi dolgunk velük, s így csak maradjunk álmöcselőkül; vagyis tartsunk szemlét a gyomor vagy has öngymelőségára fölött.

Mi alakját illeti ez kétféle: ugyanint dombor, vagy dob; lapát vagy lapos. — A dobszeritekkel leginkább és legtöbben azok kérkedhetnek, kik potya eszemiszomokkal táplálkoznak, vagyis oly félekkel, miknek beszerzéséhez sem szellemi se anyagi erejükkel nem járultak.

A lapát, vagyis tudóshas leginkább a szellemi munkásokéi.

Történelmi tekintetben már Ádám korában állapította meg zsarnoki méltóságát abban az ismeretes almacemegelési káuzsban, mely által egyszersmind tudtuladá mind azoknak kik szájjal születni merészkedendettek, hogy az ő passiója amaz egyedüli főhatalom, melynek ép úgy kell kedvét keresni, mint akármely más főhatalmasságnak. Jaj volna, ha valami keserűséggel traktáltatnék!; ép úgy járna vele a traktáló mint egy némely más főhatalommal járna valaki akkor, ha valami keserűség kimondását merné előtte reszkírozni.

Országok annekrálása rendszerint politikai éhosság.

A lólopás, szebkendősizelés, tárczaszelidítés; óra suhasztás pedig legtöbbször privát szükségű éhesség, s így e kényyszer parancsolta vércsehajlandóság némileg indokolható míg az országfaló sasokéi mivel sem az. — Persze! mondaná erre a burkus és muszka sasmadár, majd én dögöt eszem a vércsével, midőn eleven juh országok ugrándoznak a politikai mezőkön az orrom előtt!

Éhség és szerelem tartja együvé a világot; mondja Schiller. Igaza van. Jól tette, hogy az éhséget s nem a szerelmet tette elsőnek, amenyiben ez már a születés percében csatlakozik, s halálig el nem lehet úzni, se szép szóval, se ellenszegüléssel, s csakis rövididőre.

Chinának egykori bölcse Con-focse, kormányta mesterfogásának tiltak „a népet meg nem éheztetni“ jelmondatában állapította meg. Fridrik pedig azt kívánta, hogy alattvalói fizekában legalább vasárnap — tyuk főjőn. Ezt különben töle meg is lehetett várni, — mert maga is nagy inyencz volt, ki egyik szakácsát a sasrend lovagjává ültette, míg a másikhoz meg odát is írt,

— hogy eme Baál, vagy Bél istentiszteletére az áldozatok köllőleg bemutatassanak, azok részéről is kik ép oly joggal kívánják enni: mint minő következetességgel megéhnüljen igen, de éhezni nem tartoznak.

De továbbá furcsán is vagyunk mi azzal a gyomorral. Hányszor megesik, hogy éhes vagy jóllakott állapotunk irányadója cselekvéseink, eszünkjárása, kedélyünk és hajlamaink. Próbáljon csak valaki úgy egy pár napig mitsem enni. Vegyen elő ekkor valami humorisztikus olvasmányt; fogadom eldohja pokolba, míg a „Gyulai Brassaiadák“ hálványozni fogja, — tekintve pedig velük együtt mérgekedik. — Igen, mert éhes ember előtt még a rózsának sincs se színe se illata; a dalló fülmilére pedig azt jegyzi meg, hogy kiállhatatlanul ordít; s miért? mert ki van forgatva saját énjéből, világából; nem az ma aki tegnap volt. És ha tegnap még — föltéve, hogy szavalni szerető ember — ezt deklamálta:

Én vagyok a kunsági fi,
Kutyának parancsol senki!

ma már éhes ember szarkamuszával ezt fogja morgogni: Elátkozom ezt a czudar világot! mi természetesen nem a szívből jó, hanem abból származik, mire már egy görög bölcs is azt jegyzi meg: hogy akkor legnehezebb, mikor üres, — tehát a gyomorból.

De próbáljunk csak jótartani azt az előbb leirt éhezőt, csitítsuk el szarkánakat, — föltéve, hogy magyar zsarnok — egy kis jó töltött káposztával, fogadom hogy a verkit is kellemes érzések közt hallgatja, sőt még kontráznia is fog hozzá valami természetes instrumentum — jelesen pedig füttyölő szerelmével.

Hogy csekélyeségemről is beszéljek erősségképen, tehát bevallom miszerint a szépemnek nagy tisztelője lévén, többször megesselt rajtam, hogy délelőtti vallomásaim sohasem vétettek annyi gráciával, mint a délutániak; miért? azért mert ebédelőt lábatlanokdaltam körültek, s így én se voltam forró, ellenfelem se olyan fogékony.

Tekintsünk be a házasfelek közé.
Reggel van.

— Hová mégysz egyetlenem?
.. Megyek az orrom után — feleli a férj, ha goromba.

— S itt hagysz egyedül engem!
.. Ne félj nem lop el már téged senki.

— S még meg sem csókolsz?!
.. Te még mindig az első éves házastársanad tiz éves fejkötődött.

— Nem tehetek róla, ha az első év boldogságát érzem mai napig is; az azonban fáj, hogy lelkes vallomásaidat s szerelmedet 10 év lefolyása alatt oly megbánottaknak s kihűltnek lenni kívánod bizonyítani.

.. Asszonyom! nem képzeled minő kedves vagy midőn fájdalmakat negélyszes.

Jő az ebéd idő, sőt már utánna vannak; férjem uram felkel s megcsókolja nejét kit ma reggel oly ridegen hagyott el:

Pá! lelkem!

No tessék! hát már most aztán ki mondja meg nekem, mi ez? a szív felbuzdulása-e vagy a kielégített zsarnok kvietanciája?

Persze hogy az utósó.

Mindezekből az a tanúság, éhes vagy jóllakott olvasóm! hogy a világon a legnagyobb ur és legkiálthatatlanabb zsarnok a gyomor; kinek egy parancsava, s egy politikai programja van: t. i. adj ennem, mert megöllek!

A parancsszóra figyelve tehát — ha úgy tetszik menjünk mi is asztalhoz s kössünkideiglenes fegyverszünetet azzal a kiálthatatlan zsarnokkal akit minden zsarnokok közt mégis legjobban szeretünk.

Macska Meccke.

V e g y e s.

† **Cs. Tóth** Lajos, egy helybeli derék, értelmes és jóhitelű kereskedő közrészvétel mellett f. é. aug. 21-én hosszas szenvedés után tételt korai sírjába. — Vigaszthalatlan özvegyén 3 kiskoru árványt kívül testvéro s czégtársa Tóth Gyula bánatában mi, — mint baráti: fájdalmasan osztozunk. — Béke örízze porait, — áldás e vesztéséig helyet szeretőit!

— **Királyunk** 44-dik születésnapja e hó 18-án nálunk is szokott ünnepességgel lett ünnepelve.

— **Gyermekeknek** iskolából történt visszatartása miatt Penzing helységben 164 családapa fél-fél napifogságra íteltetett. — Így kellene országszerte a gyermekkel szemleli hátramaradását okozó szülők büntetni.

— **Városi** Mihály volt r. cath. kegyesrendi tanár és áldozár a szerzetből ki lépve f. é. aug. 17-kén tartá esküvőjét Sallay Róza kisasszony s irónővel, — kinek költeményei lapunkban reméljük ezután gyakran fog olvasóink tetszésével találkozva megjelenni.

Dr. Fekete Lajos kisujszállási városi orvos sat. a „Magyarországi“ ragályos és járványos kórok rövid történeti című röpirata — a helybeli városi nyomdából esinos kiállításban megjelent és beküldetett hozzánk. Arra (?)

— **A szerbítés ellen** irtóháborút viseltet a helybeli városi hatóság minden évben. — Hiába mündel! A szomszéd városok és községek daczára a környéki felsőbb rendeleeteknek hagyják tenyészni e buja növényt, mely ahova beveszi magát kirihatalas végtelen nehéz, — s így — folytonosan elszaporodás alatt állanak.

— **Debreczen** városnak mint magán testületnek ugyszinte minden államadójának az 1874-ik évre kivettelt egy-lamadója teszen: föld adóban 113,716 frt 63 kr; házberadóban 41,311 frt 88 kr; házosztályadóban 12,319 frt; személy adóban 35,182 frt 38 kr; jövedelem adóban 68,366 frt 47 kr, régibb új épületi pótlék 14 frt 55 kr, összesen 270,910 frt 92 kr. Ezen összegből a városra mint magán testületre esik földadóra 43,758 frt 61 kr, házber 4616 frt 26 kr, házosztály- 136 frt 90 kr, 4% személy- 2318 frt 29 kr, jövedelemadó 6075 frt 21 kr. összesen: 56,905 forint 28 kr, és így az egyes adófizelőké 214,005 frt 63 kr; a mult 1873-dik évből volt az összes adó 264,572 frt 1 kr, e szerint az évi 270,910 frt 92 krból 264,572 frt 1 kr levonva 6338 frt 91 kral szaporodott az idei adó, daczára a rossz időszakkal. Az alsó és felső józsnai lakosok adója, kik szinté ide adóznak, összesen 1705 frt 73 krt tesz.

— A „**Magyarország és a Nagyvilág**“ mai száma következő érdekes tartalommal jelent meg:

S z ö v e g: Ivackovics Prokop, képpel. A görög és a zsidó. (Költ. ifj. Abrányi Kornélól.) — Egy porladó szív története. G. Büttner J.-tól. — Győr, képpel. — Óserdei jelenet az „aranypart“ vidékén, képpel. — Hajnal a vásárarnok előtt, képpel. — A budapesti fűvészkert. (Vajda V.-tól) — Tárcazelevél. — Szibeli tartozások. (Regény.) — Különfélek. —

E l ő f i z e t é s i d i j: Negyedévre 2 frt 50 kr Évenként 2 díszes jutalomkép. — Az 1874-iki évfolyam eddig megjelent számai még kaphatók.

— A **Debreczeni jogakademia** s gymnasium rendezése, s magyar irodalmi tanszék betöltése kérdésében a Tiszántúli ref. egyházkerület f. é. okt. 1-én s több napjain tartandó közgyűlésén fognak határozni.

— **Rónai Gyula** betegsége még mindig egy stadiumban van, úgy, hogy orvosi még mindig aggodnák miatta, de azért nem adtak fel minden reményt megmentéséhez. Oda adó gondos ápolásra lévén szükség, a színész consortium dícséretes gyöngedségből Rónajnt nem lépteti föl, sőt Rónai Mari is ritkán szerepel ugyanezen gyöngéd figyelemből.

— A **házi cselédek** ellen mostanában igen sok a panasz. A kapitányi hivatalnál napirenden van, hogy tolvaj szolgálók jelentenek be, kik megkedvelvén némely kezük ügyében eső idegen tárgyat, saját részükre meghódítják s gondos brizetük alá veszik. Pénteken is egy széchenyi utcai ruhölgy panaszolta be cselédjét, kinek ládájában — gyanuja folytán azt felnyitván — sok értékes apróságok talált, melyek az ő sajátjai voltak. A felfedezett házi szarka lépne ragadt.

— **Cziglányi** Ferencz b. ujfalusi posta kiadó 2 00 frt pénzhány hátrahagyásával tovább állott.

— A **Képviselőház** ülésfolyama berekesztésével érdekes tudni, hogy e második ülészakban 290 ülést tartott: bizottsági előterjesztések száma 194 volt, — melyeken 185 ügy nyert elfintéztést, 9 tárgy maradt elintézetlenül; a képviselők közül a legmagasabb jelenléti szám 444 volt. — Két képviselő halt el ez idő alatt. H. Nánás és két horvátkerület nem vett részt képviselői által az üléseken. 21 képviselő választást történt 148 interpelláció közül 67 intézettek el, 66 törvényjavaslat adott be, — miből 39 nyert szentesítést, 3 szentesítésre, 24 tárgyalásra vár.

— A **magyar földhitelintézet igazgatósága** részéről a következő sorokat vetltek: „Tudomásunkra jutván, hogy némely ügynökök elégenek vagy intézetek az ország különböző vidékein azon hirdtorjesztik, mintha nekik hatalmukban állana a Magyar-Földhitelintézetből a szokott eljárásnál gyorsabban vagy a kedvezőbb feltételek alatt eszközölni kölcsönt: ily ámitások ellen közbizességnek tartjuk figyelmeztetni a közönséget, hogy intézetünknek a kölcsönfolyamodványok szigoruan a benyújtás napja szerinti sorrendben tárgyalatnak, és ezen szabályszerű eljárásról az igazgatóság semmiféle párfogás kedvezőt elterést tenni nem enged, a kölcsönök pedig mind egyenlő feltételekkel adnatk ki. Fölhasználjuk az alkalmat egyszersmind arra is utólag figyelmeztetni a közönséget, hogy intézetünknek a kölcsönkérőknek semmi közvetítőre nincs szüksége, mert folyamodványi mintáink oly tisztán vannak szerkesztve, hogy azokat bárki maga is megértheti és betöltheti. — Budapest, 1874. aug. 11. A „Magyar-Földhitelintézet igazgatósága.“

— **Facsemeték kedvezményi árákon.** Mint a hivatalos lap jeleníti, az osztr. földmívelési miniszterium közlése szerint a partvidéki központi falkolában Triesztben nevelt facsemeték befásítási

czélok magyarországi lakosoknak is kedvezményi áron adatnak el. E kedvezmény elnyerése végett az illetők osztják földmívelési miniszteriumhoz Bécsben fordulhatnak.

— **A Petőfi halálára** vonatkozó adatok kiegészítéseképen megemlíjük a „Kélet” egyik közelebbi tárczáikéből, hogy gr. Lázár Albert, ki még él és részt vett a segesvári csatában, látta elnesni Petőfit; gr. Lázár Albert, Zeyk Domokossal és Daczóval fedezte Bem visszavonulását, s rohanatában egy hidon látta Petőfit. Látva, hogy egy kozák már a költőre irányza puskáját, oda kiáltott — mondja a közlemény írója, — hogy „parirozzon”, de akkor már benne volt az öldöklő fegyver a legemesebb szívébe s a hős csak annyit mondhatott: „már késő”, és aláhányatott; — aztán egy esztendővel menekülő sereg zsiarva, jakkiáltás és diadaliválgás, por-és füstfelhők és ember-gomolyák, a rohanó viharban nyitott inggel és fedetlen fővel aláhányatott költő félteni alkaja — és aztán vége, mindennek: harcznak, seregnék, költőnek, hősnék, kit talán, mint a regge mondja, Elizeusként titkocsi ragadott föl az egokbe.

— **Rózsa Sándor és társainak bünpüre** e hó 12-kén került a legfőbbbírószék elé, melyben helyben hagyta a királyi tábla által Rózsa-ra kimért halálos ítéletet. Az ítélet most a fenálló gy-

akorlat szerint a Kegyelmi tanács elé terjesztetik, Rózsa czinkosai: Rózsa-András 10, Tombác Antal 15 és Csonka Ferencz 20 évi sulyos börtönrre ítélletettek.

— **A szerelmi boszu** borzasztó esete tartja izgatottságban Vác lakóit. Emerich megyei főrov leánya, a 16 éves Irma mult szombaton volt tartandó esküvőjél Antal vaskereskedő ural. Ez alkalomból többféle dolgok beszerzésére a leány anyja bejött Budapestre, s itt az állomásnál észrevette Nyitránszky nyugalmazott fenytörtvényseky bírónak fiát, ki Csehország-hól, hol mint vasuti hivatalnok volt elhelyezve, csak azért jött haza, hogy ez összekelést meggátolja, mert ő, mint kérő elutasított. Miután leveleiben többször írta, hogy ebből nem lesz semmi, Emerichné megjött s rosszat sejtven, haza sietett. Az ifju Nyitránszky azonban megelőzte őt, smidőn aznya kérdezősködött leánya után, azt válaszolák neki a házbeliek, hogy az ifju Nyitránszkyval kiment sétálni a nádasba. Rövid idő mulva visszajött a pár, s Ny. a leányt atyja szobájába vezetvén, elkiáltotta magát: „Irma meghal azonnal!” és megszökött. A bűjos mennyasszony még egykétzer meg-rázkódott, s ezzel halva rogyott össa. Nyitránszky Gödre nagybátyjához menekült, a ki Vácra táviratozott, hogy nem tudja mitől legyen a félke örül ifjival; de e táviratot már a rendőrség vette át, és így sikerült azonnal a tettést elfogni, a ki a leány

hullája mellett tettét már be is vallotta, hogy t. i. a leányt anykai által megmérgezte, s a mérget zsebébe dugta, hogy öngyilkosnak higgyék.

— **A világ lakossága** A washingtoni statisztikai hivatal közelebb megjelent értesítője érdekes összeállítását foglalja magában a föld népességének, E kimutatás szerint a föld népessége összesen 1,391,032,000 főre megy. Ázsiának a legnépesebb világrésznek 798 millió, Európának 300¹/₂, Afrikának 203, Amerikának 84¹/₂, Ausztráliának és Polynésianak 4¹/₃ millió lakosa van. Az egyes európai államok népessége a következőleg oszlik meg; Oroszország 71 millió. Németország 41 millió, Franciaország 36 millió, Ausztria-Magyarország 36 millió, Anglia 32 millió, Olaszország 27 millió, Spanyolország 16¹/₂ millió és Törökország 16 millió lakossal. A többi államok lakossága nem haladja meg a 4—5 milliót. Idézzük meg e forrásból a következő adatokat a nagyvárosokra nézve: London 3,254,000 lakossal a világ legnépesebb városa; Philadelphia népesség tekintetében 674,360 lakossalva a tizennyolcadik helyet foglalja el. London után következnek Sutchan (Khinában) 2 millió lakossal, Páris 1,800,000 lakossal, Peking 1,300,000 lakossal, négy khinai város 1—1 millió lakossal, Newyork 942,000 lakossal, Bécs, Berlin 800 ezer lakossal, stb.

Felölés szerk. **Báthory Sándor.**

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

2205.
1874.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvénytseky mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint a felperes **Vetsz Ferencz** debreczeni lakos részére, alperesek **Bircsik János és neje Zákány Sára derecskei lakosoktól 100 frt** tőke és járuléka erejéig, végrehajtató **Körödi Sándor** alapítványi pénztárnok részére pedig **250 frt** tőke s járuléka erejéig lefogalt s összesen 4100 frtra becsült ingatlanok u. m. a derecskei **1161. sz. tjkbe bejegyzett 1217 ik számu házastelek, 11, 133 h. v. sz. a. fogalt 769 81 szöllő** és A 12—8, ugy a derecskei 1841. sz. tjkbe A 1—5 rend. sz. a. fogalt külöségeinek megfelelőleg a tagosítás folytán kiadott 959. térképi sz. a. 7950 81 925 térképi. sz. 6878 81, 869 térképi sz. a. 5495 81 750 térképi sz. a. 6795 81, és 761 térképi sz. a. 2430 81et vel külső egre, folyó 1874-ik évi **szeptember 12-ik** szükségseletére **október 12-ik** napján **délelőtt 10 órakor** Derecske m. városházánál, a derecskei kir. járásbírósg által megtartandó árverésen el fog-nak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikialtási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 410 frt. az árverelni szándékozők által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első ¹/₃ rész 1 hónap, a második ¹/₃ rész 2 hónap, a harmadik ¹/₃ rész 3 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságunk lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a háznak csak 14 nap mulva, a többi veltingatlanoknak azonnal birtokába

és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetelni.

5. Vevő viseli az átírás kincstári díját, és a velt ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a velt ingatlan bármely érdekelte fél kérelmére a p. r. t. 450 \$. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kütüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszermind azok, a kik a lefogalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közze-tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt fentirt tkvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvénytseky, mint tkvi hatóságknak 1874 jul. 24-én tartott üléséből.

Boruzs József
jegyző.

3—3.

4599.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvénytseky mint telekkönyvi hatóság által közhírré tételik miszerint a felperes **Simonffy Imréné és Gálboriné Józsa Klára** részére 125 frt illetőleg 60 frt tőkek és járuléka erejéig, alperes **Ag Józsefné Szilágyi Mária**tól lefogalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 1015 sz. tjkbe jegyzett s 6000 fra becsült **péterfia utcza 840 sz. házastelek, kert, és 6 hód 900 81 ondoi föld**, a megkisérlent 1-ső árverésen el nem kelvén, a kütüzött 2-dik határidőben u. m. folyó évi **szeptember 10-én** d. u. 3 órakor a tkvi íródában, végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen, szükségseletére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikialtási ár a becsérték az árverelő által letendő bánatpénz 600 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől fogva 1, 2, és 2 hónap alatt esedékes 6% kamatával a tkvhatóságunk lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többt feltételek a kiküldöttét és a telekkönyvi hivatalban megtekinthetőd.

Kelt Debreczenben a kir. törvénytseky mint a tkvihalóságknak 1874. augusztus 14-kén tartott üléséből.

Boruzs József,
1—3. jegyző.

4435.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvénytseky mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint a felperes **Boros László** részére, alperes **Varjas Józsefné Bihari Zuzánnától** 500 frt tőke és járuléka erejéig lefogalt ingatlan u. m. a debreczeni 1853. számu telekkönyvönnyben bejegyzett s 1550 frtra becsült retekutczai **1275. sz. házastelek** és 3 hold ondoi föld klyóly 1874-ik évi **szept. 22-dik** szükségseletére **okt. 22-dik** napján délutáni 3 órakor a telekkönyvi íródában végrehajtó Velési Mihály által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikialtási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 150 frt az árverelni szándékozők által a kiküldött árverelő kezébe bánatpénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságunk lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevőja velt ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetelni.

